

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1858 de M

Onor. Asociațiunea pentru literatura
română și cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000;
cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități
și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200.000.
Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 800 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 2936/1947 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române
de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat,
Crișana și Maramurăș

*Iubiților cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl
și dela Domnul nostru Iisus Hristos*

„După cum Hristos a înviat din morți prin mărirea
Tatălui, așa și noi întru învierea vieții să umblăm“.

(Romani 6, 4)

Iubiții mei fii sufletești,

Din mila lui Dumnezeu ne-am
învrednicit iarăși să prăznuim siăvita
și izbăvitoare înviere a Domnului
nostru Iisus Hristos. Praznicul lumi-
nii și al nădejzii și-a revărsat din
nou peste noi pacea și bucuria lui
cea mai presus de fire. Căci în mij-
locul lui strălucește persoana dum-
nezească a Mântuitorului Iisus Hri-
stos, biruitor al morții și a toată ne-
putința și năcazul.

Dar deodată cu pacea și bucuria
în cari ne învalue în vremea acestui
praznic, Mântuitorul ne trimite și o
chemare spre țintele înalte pe cari
ni le-a descoperit în cursul petre-
cerii Sale pe pământ și pe cari le-a
pecetluit cu patimile și cu moartea
Sa pe cruce. Este chemarea cea mai
pătrunzătoare, care a răsunat vre-
odată în lume, căci izvorăște din cea
mai desăvârșită dragoste din câte pot
să fie. Și la ce ne cheamă Mântuitorul
care a primit moartea pe cruce
pentru noi? La viața cea trăită după
voia lui Dumnezeu, la viața cea slo-
bozită de păcat prin scump sângelui
Său, la viața cea înaltă prin lumina
și puterea darului dumnezeesc. E sin-
gura viață care ne poate aduce atât
fiecărui în parte, cât și lumii în-
deobște, scăparea din neajunsurile
cari o stăpănesc.

Noi vedem de altfel că lumea
însăși își dă seama că starea în care
se află a ajuns să fie chinuitoare. De
aceea se și frământă în tot felul ca
să răzbească la o viață mai bună.
Conducătorii popoarelor, adunați a-
proape neîncetat la sfat, croesc fel
de fel de planuri pentru vindecarea
lumii de metehnele de cari suferă și
același lucru îl fac cărmuitorii în-
lăuntrul fiecărei țări. Dar se caută
tămăduirea mai mult cu oblojeli puse
pe partea dinafară a vieții, în loc
să se vindece partea dinăuntru, unde
se află pricina de boală. Sunt folo-
sitoare fără îndoială și aceste stră-
duințe, dar ele singure nu pot aduce
îzbăvirea lumii din suferință. Sunt
bune și reformele agrare și econo-
mice cari s'au alcătuit și înfăptuit în
atâtea țări, ca și în țara noastră. Sunt
bine venite și legile noi ce se întoc-
mesc pentru a aduce mai multă drept-
ate între oameni, pentru sprijinirea
celor ce altă dată erau mai oropsiți,
ca și legile de îndreptare a școlii, a
administrației, a chevernisirii banilor,
a îngrijirii drumurilor. Noi, creștinii,
nu le nesocotim nici pe acestea, ci
le credem trebuincioase pentru ușu-

rarea traiului pământesc al oamenilor
și suntem cu recunoștință față de cei
cari se trudesă să le aducă.

Dar ni se pare că e prea învâl-
mășită lumea de șgomotul acestor fel
de planuri și legi de îndreptare a
celor dinafară și nu vede că îndrep-
tarea cea mai de căpetenie ce trebuie
săvârșită este învierea celor dinăun-
trul oamenilor, învierea sufletului. Fără
învierea sufletului toate celelalte pla-
nuri și reforme nu isbutesc să schimbe
în bine stările de lucruri, nu se în-
făptuesc cum trebuie și se împedecă
în calea lor oprindu-se în loc și în
tot cazul nu aduc mulțumirea și fer-
ricirea dorită de lumea întreagă.

Drept aceea, lucrul cel mai de
căpetenie de care au să se îngrijească
atât oamenii singuratici, cât și popoa-
rele, este sufletul lor. Chiar dacă ce-
lelalte reforme ar izbuti să aducă
o bunăstare, totuși omul nu trăiește
numai pentru trupul lui și pentru
numărul de ani cât ține viața pă-
mântească și trupească, ci pentru
suflet și pentru împlinirea dorurilor
lui după fericirea cea veșnică. Fără
asigurarea acestei vieți a sufletului,
tot traiul și toată frământarea no-
astră ni se pare fără rost, chiar de-am
dobândi lumea toată. Mântuitorul a
spus: „Ce va folosi omului de ar do-
bândi lumea toată, și-și va pierde su-
fletul său? Sau ce va da omul în
schimb pentru sufletul său?“ (Marcu
8, 36—37).

Deci dacă toate ale lumii la un
loc nu fac cât sufletul, pentru că pe
toate le părăsim la moarte și toate
putrezesc, nu e o mare greșală să ne
cheltuim toate puterile și toate gân-
durile în grija pentru ele, iar de su-
flet să uităm, ducând cu noi un su-
flet schimonosit care să ne chinuiască
și să ne învinovătească în vecii ve-
cilor pentru neîngrijirea lui în viața
de aici?

Dar marele preț al sufletului nu
ni l-a arătat Mântuitorul numai prin
cuvinte ca cele de mai sus, ci și prin
tot ce-a făcut pentru el. Căci pentru
acest suflet a coborât Fiul lui Dum-
nezeu din slava cea cerească și a
luat chip de om, purtând neputințele
noastre; de dragul sufletului nostru
a suferit batjocuri și patimi și moar-
tea pe cruce ca să-l spele de păcat
și să-l întoarcă iarăși înfrumusețat la
Tatăl. Prin tot ce-a făcut și a suferit,
Fiul lui Dumnezeu ne-a arătat că nu-
mai sufletul astfel înviat poate să se
facă izvorul unei vieți mai bune și
pe acest pământ.

Am vrea să strigăm cu glas
mare acest adevăr, ca să-l audă toți
fiii Bisericii noastre: *învierea sufle-
tului este cea mai mare poruncă a cea-
sului de față*. Numai prin credința în
Hristos Domnul și Stăpânul nostru
și prin viețuirea în lumina și prin
darul și puterea Lui se poate înlă-
tura răul din temelie în lumea în-
treagă și în țara noastră. Ascultă tu
popor român, care în tot trecutul
ți-ai păstrat ființa prin credința în
Iisus Hristos: Numai în ea vei găsi
și de astă dată puterea mântuirii tale
de marile strămtorări ale zilelor de
azi. Numai în ea poți afla reazim și
chezășie de înviere a puterilor tale su-
fletești, iar *puterea ta sufletească este
adevăratul capital național cu care te
înfațișezi în istoria lumii*. Numai în
credința și'n sfânta Biserică a lui
Hristos Domnul te poți întâlni în lu-
crarea ta cu lucrarea lui Dumnezeu.
Și numai când lucrezi în legătură cu
Dumnezeu, silințele tale te duc la
ținta dorită și la limanul izbăvitor.
Cu toții să avem încredințarea că
afară de Hristos Domnul „*nu este
alt nume sub cer dat oamenilor, în-
tru care să ne mântuim*“ (Fapt. Ap.
4, 12).

Să ne întoarcem, prin urmare,
la Hristos Domnul. Căci iată El ni se
înfațișează în haina albă din dimi-
neața invierii chemându-ne la învi-
rea sufletului, la curățirea lui de
tot ce-i răutate și vrajbă și la întări-
rea lui prin puterile dumnezești cari
au biruit asupra păcatului și a morții.
Ești lucrător de ogor și ai o brazdă
de pământ mai mult? Cultiv-o pur-
tând pe Hristos în suflet. Ești mun-
citor în fabrică și pregătești unelte
spre folosul tuturor? Du-te la lucrul
tău cu Fiul Teslarului în suflet și
cu dragostea Lui față de semenii
tăi. Ești funcționar care îngrijești de
bunul mers al treburilor de obște?
Îndreaptă-te în slujba ta după po-
runcile evangheliei lui Hristos. Ești
dascăl care plămădești sufletul fra-
ged al celor ce vor purta mână răs-
punderea pentru soarta neamului?
Zugrăvește în sufletul lor icoana lui
Hristos și ai pus o piatră trainică la
temelia țării de mâne. Ești preot
chemat cu dar de sus ca să porți
cărma vieții sufletești a poporului
credincios? Fii următor lui Hristos și
propovăduiește cu vreme și fără
vreme Evanghelia Lui prin cuvintele
și mai ales prin faptele și prin pilda
vieții tale. Ești cărturar umblat la
școli și ai un rost în viața de obște
a Țării și Neamului? Nu te desface
de credința în Hristos din care gră-
ește un adevăr chezășuit de tot tre-
cutul nostru și nu te lăsa ispitit de
chemarea amăgitoare a unor învăță-
turi cari nu ne dau siguranța că ne
vor duce pe un drum sănătos. Voi
cărturarii umblați prin școli străine
băgați de seamă că lipsindu-vă de
credința prin care trăește neamul
nostru, *v'ăți desrădăcinat* sufletește
din viața lui. Și așa toți, dela cel
mai smerit până la cel mai de sus,
lucrați ca unii cari aveți pe Hristos

înlăuntrul vostru și veți face lucru
folositor și binecuvântat pentru ob-
ște și pentru voi înșivă. În aceasta
se va vedea învierea de care avem
trebuință.

Hristos cel înviat din morți ne
chemă la această înviere, care e sin-
gura cale de ieșire din năcazuri. Să
ascultăm, iubiții mei fii sufletești, de
chemarea Lui, de dragostea Lui. O
dovadă că ați ascultat de această
chemare și ați lăsat dragostea Lui
să vă pătrundă o dați ajutând în
aceste vremuri grele pe frații cei
lipsiți chiar și de pâinea cea de toate
zilele. Voi știți din Scrisoarea Pastro-
rală ce v'am trimis-o mai înainte
în ce lipsuri cumplite se sbat frații
noștri din Moldova, cari mor pe ca-
pete de foame. Încă nu cunosc, când
aștern aceste cuvinte ale mele pe
hârtie, rezultatul întreg al colectei
ce s'a făcut de către Biserică noastră
pentru frații Moldoveni, dar știu că
în unele locuri s'a colectat bine. La
sfârșitul colectei am să vă dau de știre
despre ceea ce s'a putut face. Dar eu
nu incetez a vă ruga să ajutați și de
aici înainte pe cei în suferință și să
nu fiți nepăsători față de ei. Dându-
le lor, dați sufletului vostru me-
rinde veșnică și o mulțumire care-i
face viața mai frumoasă.

În legătură cu aceasta vă sfă-
tuesc și vă îndemn, iubiții mei, ca
deodată cu sosirea primăverii să ie-
șiți la câmpurile voastre cu bucurie,
să le munciți cu hârnicie, ca nici
un petec de pământ să nu rămână
nelucrat și neîsemănat. În același
timp să rugăm cu toții fierbinte pe
Părintele nostru din ceruri, să ne
trimită ploaie la bună vreme și să
coboare peste țărînile noastre bine-
cuvănterile Sale, făcându-le să ro-
dească cu îmbelșugare. Eu voiu fi
cu sufletul împreună cu voi la munca
voastră și voi însoți cu rugăciunile
mele către Dumnezeu toate strădu-
ințele voastre.

Din praznicul Invierii Domnului
să sorbiți putere sufletească și nă-
dejde de mai bine. Faceți să se in-
tindă asupra tuturor bucuria Invierii
Domnului, care ne vrea pe toți înfră-
țiți și biruitori asupra răului și ne-
păsării din noi. Căci numai așa veți
avea fiecare parte de învierea cea de
apoi, în care nădăduim toți în urma
invierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Impărtășindu-vă aceste povețe,
vă urez ca sfintele sărbători ale In-
vierii să le petreceți cu bucurii cre-
știnești, cu pace și cu dragoste întro-
laltă și să le ajungeți întru mulți fe-
riciți ani. Imbrățișându-vă cu dra-
goste părintească și spunându-vă:

Hristos a înviat!

am rămas

Sibiu, la sărbătorile Invierii
Domnului din anul 1947

Al Vostru al tuturor de tot binele
voitor

(ss) NICOLAE,
arhiepiscop și mitropolit

Elanul Învierii

Viața cea adevărată țâșnește năvalnic din Centrul ontologic al existenței create: Dumnezeu, Viața prin excelență. Deplasarea făpturii create din legătura firească cu acest centru, are ca urmare lăncezirea și moartea.

Prin căderea sa în păcatul strămoșesc, omul a frânt volutar comuniunea vitală intimă cu Centrul ontologic al existenței sale: Dumnezeu, și în consecință viața lui a alunecat pe povârnișul decăderii, desagregării și imputinării până la moarte.

Din această stare l-a izbăvit Domnul nostru Iisus Hristos prin învierea Sa din morți. Dacă creștinismul este viața prin excelență și dacă la temelie lui stă — după clasică subliniere a sf. Apostol Pavel (cf. I Cor. 15, 17) — învierea Mântuitorului, atunci însemneză implicit, că această minune este însuși izvorul și temelie primordială a vieții creștine. Ea este recreațiunea potențată a lumii și ca atare a vieții însăși. Când spunem recreațiune potențată a lumii, înțelegem că ordinea existențială în care-i așeza lumea prin învierea Domnului, este mai presus decât aceea pe care i-a mijlocit o creațiunea. Căci viața care țâșnește din actul învierii este mai deplină și mai viguroasă decât cea rezultată din actul creațiunii.

Învierea Domnului ne deschide porțile unui mod de existență superior celui dat nouă prin creațiune. Pentru că învierea Domnului, care are la bază întruparea Sa cu toate consecințele ei ce culminează în moartea pe cruce, este cea mai plenară manifestare a iubirii divine față de om și de lume, și ca atare cea mai puternică și năvalnică izbucnire de viață divină în cuprinsul creațiunii.

La lumina acestor considerațiuni și precizări, ne dăm bine seama de faptul, că cea mai mare minune a creștinismului: învierea Domnului, include în realitatea ei cel mai viguros elan vital și creator din câte cunoaște istoria omenirii. Fapt pe care evenimentele ce-au însoțit minunea învierii, precum și peste tot efectele ce le are această minune în sânul vieții creștine, l-au îmbrăcat în lumina unei certitudini mai presus de orice umbră de îndoială.

Ce însemnează viața omului fără realitatea învierii Domnului, ne ilustrează foarte concludent situația sf. Apostoli în acel răstimp, în care erau lipsiți de convingerea nestrămutată a realității învierii Mântuitorului: erau timizi, retrași și ascunși de frică, statici, tocmai pentru că nu trăiau certitudinea împlinirii marelui minuni. Iată de îndată ce — desigur și în urma investirii lor cu puterea de sus a sf. Duh, condiționată și aceasta de înviere! — în inimile lor s'a statornicit credința puternică în înviere, sf. Apostoli au devenit îndrăzneți, curajoși, văjnici și neostenți crainici ai învățăturii Domnului. Ei au devenit forțe vigurose dinamice numai din momentul în care s'au revărsat asupra lor unele roade ale învierii și au mărturisit cu sf. Petru: «Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, căruia noi toți suntem mărturie» (Fapte 2, 32). Învierea Mântuitorului a constituit pentru sf. Apostoli nu numai piatra de temelie și obiectul de competență al propovăduirii lor, ci și puterea care-i susținea, înțărirea și stimula în munca, în lupta și în suferința lor. Paginile sf. Scripturi cuprind mărturii bogate și limpezi despre elanul cu care adevărul și realitatea învierii au investit pe sf. Apostoli (cf. Fapte 2, 32; 3, 15, 26; 4, 10; 4, 33; 5, 30; 13, 30-37; 26, 23; 28, 31), făcând din ei săvârșitori celui mai activ și mai viguros misionarism creștin.

Elanul creator de viață adevărată al minunii învierii Domnului, este așa de puternic și de biruitor peste păcat

și peste moarte, încât anticipează transfigurarea — a omului și a cosmosului — de dincolo de mormânt. Căci chiar înainte de moartea și învierea noastră, noi suntem transfigurați virtual prin jertfa și învierea Domnului, actualizate — în chip real dar mistic — în sfânta Euharistie, prin care suntem asimilați organic trupului lui Hristos. (Cf. I Corinteni 15, 20; Filip. 3, 21; Ioan 12, 24; I Corint. 15, 42-44).

Cu câtă înaripată convingere mărturisește acest adevăr sf. Ananias, când zice: „Da, cu adevărat este ceva plin de bucurie această biruință triumfătoare asupra morții care este deopotrivă incoruptibilitatea noastră, cucerită prin acel trup al Domnului. Și deoarece el a înviat, în acel chip va avea loc și învierea noastră și trupul său, care a rămas neîntinat de stricăciune, va fi deasemenea, în chip neîndoelnic, cauza nestricăciunii noastre». Pare că și mai pregnant se rostește lîneul spunând: «Trupurile noastre care participă la Euharistie, nu mai sunt pieritoare, deoarece au nădejdea învierii în veșnicie, vor învia la vremea lor».

Datorită strânsei solidarități dintre om și natură, această transfigurare virtuală adusă de învierea Domnului, se răsfrânge și asupra naturii cosmice. De aceea, spiritualitatea ortodoxă izbucnește spontan în mărturisiri ca acestea: „Alesu s'a firea cea de demult stăpânită de moarte și de stricăciune, la viața cea nestricăcioasă și veșnică»; sau «Iată și stihile, cerul și pământul se vor schimba și toată făptura întru nestricăciune se va îmbrăca, pieri-vă stricăciunea și se va risipi în tunerecul la venirea Ta».

Dar elanul învierii Domnului este și creatorul strădaniei și vredniciei morale necesare transfigurării și împlinirii omului. Căci învierea Mântuitorului deschide vieții omului perspective de dimensiuni cerești și infinite, care depășesc limitele strâmte ale imanenței și-l saltă în sferile ninse de polenul veșniciei.

Aceste perspective dau vieții noastre o semnificație înaltă și un sens sublim. Căci din realitatea învierii răsar logic adevărul, că noi nu trăim pentru pământ și vremelnicie, ci pentru cer și veșnicie.

De fapt, realitatea învierii inspiră, orientează și dinamizează toată viața noastră. Când știm că firul vieții noastre nu se curmă odată cu moartea trupului ci se continuă în perspectiva vieții eshatologice, când știm că prin înviere ajungem la cea mai gravă și decisivă întâlnire cu Dumnezeu: la judecată, atunci ne rânduim cu totul altfel rostul și strădania vieții noastre ca pentru cer și veșnicie, și nu ca pentru pământ și vremelnicie!

Iar intensificarea și dinamizarea strădaniei noastre morale o dobândim la gândul că prin înviere ajungem la viața și fericirea veșnică. Nădejdea odihnirii în sânul acestei fericiri, ne dă încredere și putere de luptă, de suferință și de rezistență, făcându-ne în stare să îndurăm toate greutatele și necazurile, numai de dragul de a ne uni cu Hristos, în împărăția fericirii celei netrecătoare.

De încheiere, e bine să nu uităm că acest elan al învierii — de a cărui posedere atarnă soarta vieții noastre — poate fi dobândit de fiecare creștin numai prin integrarea lui totală în duhul Pașnicului învierii Domnului.

C. SÂRBU

Sprijiniți cu drag

Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853

Să iertăm toate pentru Înviere

Ce este iertarea și unde mai putem vedea astăzi pilduitoare fapte de adevărată iertare? Aproape că am uitat înțelesul iertării; nu mai știm și nu mai putem ierta.

Mulți socotesc că, dacă întind mâna celor ce le-au greșit, da, a trecut pe linia moartă a uitării răul ce li l-au făcut și dacă, astfel, izbutesc să ducă tihnă încă într'un sector din viața lor sufletească, au devenit iertători.

Iată ceva fals, după cum tot fals ne-am obișnuit să înțelegem și să practicăm iertarea în mod formal, negativ: ca reuare a unor raporturi sociale, ca sfârșit al unor resentimente, ca uitare a unui rău ce ni s'a făcut. (Deși, câte inimi omenști pot ierta măcar și astfel?)

Totuși noi avem pedagog spre adevărată iertare: este Hristos și Biserica Sa. Iertarea creștină este clipă-hotar între un resentiment (de cât mai scurtă durată) și între sentimentul iubirii care ia (sau reia) locul acelui resentiment. Creștinul adevărat nu lasă dușmăniei nici răgazul de a incolți în sufletul său, ci încă în germene fiind ea, o topește cu focul iubirii de oameni. Iertarea este fică a iubirii; iubire din iubire. Este iubire aplecată asupra «greșiților noștri», ca și asupra urmelor pe care greșalele lor le-ar fi putut lăsa în sufletul nostru.

În toată bună vreme Biserica ne povățuește să fim iertători din toată inima, în orice împrejurare, iertând tuturor, toate, pentru totdeauna. Dacă, totuși, ea ne îndeamnă să iertăm «pentru Înviere», aceasta o face ca bună pedagogă și bună cunosătoare a sufletului omenesc.

Intotdeauna bucuriile mari fac pe oameni (chiar și pe cei mai închiși) să devină generoși, darnici, iubitori, iertători. Asemenea sentimente de bucurie intensă (și colectivă) au dus la crearea tradiției ca, cu prilejul marilor sărbători naționale, capii statelor să facă grațieri și reduceri de pedepse.

Cine, oare, aflându-se stăpânit de-o mare bucurie, nu s'a simțit deodată cuprins de-o atât de caldă iubire de oameni, încât să simtă trebuința de-a îmbrățișa parcă pe toată lumea?

Dar dacă dintr'o bucurie prilejuită de fapte și întâmplări naturale pot izvorî simțăminte atât de calde și de nobile, cu cât mai generoase, mai entuziaste și mai durabile vor fi simțămintele derivate din marea bucurie a învierii Mântuitorului!

Cel care ne-a arătat calea spre desăvârșire, cel care ne-a promis reînnoirea în rai și redarea asemănării cu Dumnezeu, deși a trebuit să sufere batjocura și chinurile răstignirii pe cruce, deși a murit, iată: n'a fost biruit de moarte; Hristos a înviat. Dar nu numai atât, ci s'a făcut «incepător» învierii noastre a tuturor.

Poate exista, în viața aceasta, motiv mai puternic pentru o bucurie mai mare decât aceasta?

Să credem că Hristos a înviat. Credința în Înviere ne aduce bucuria învierii, iar din aceasta va izvorî iertarea pentru Înviere.

Atât de mare ne va fi bucuria țâșnită din credința în învierea lui Hristos încât nu numai că ne va fi ușor ci vom simți chiar trebuința sufletească «să ne îmbrățișăm unii pe alții și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi».

Și cum credința și bucuria învierii nu pot fi limitate temporal la sărbătorile Paștilor, ci trebuie să fie permanente, căci Hristos este pururea înviat, iertarea «pentru Înviere» poate deveni aplicabilă la orice caz de iertare.

Deci să iertăm nu numai «toate» ci și în tot timpul «pentru Înviere», pentru Hristos cel înviat.

Bucuria învierii! Iată calea spre regăsirea înțelesului adevăratei iertări.

GHEORGHE ȘOIMA

Tineretul și Creștinismul

Fiecare generație e o nouă primăvară a istoriei, este un val nou de suflet și viață care garantează permanența neamului, dar și condiționează avânturile desăvârșirii, entuziasmele tuturor înorilor salvatoare. Nici odată ca în tinerețe omul nu e atât de capabil să se entuziasmeze pentru cauze nobile și înalte; niciodată ca în tinerețe omul nu e atât de capabil să se dăruiască cu atâta frenezie, cu atâta uitare de sine, cu atâta elan pentru un ideal. Tinerețea este forța de înnoire permanentă a neamurilor și a istoriei. Ea e înnoitoare, îndrănesc să zic: revoluționară prin temperament.

Dar atunci în ce relații poate sta tineretul cu creștinismul? Mai precis: ce atitudine trebuie să ia tineretul actual față de creștinism? Mai poate oferi creștinismul vreo valoare pozitivă acestui tineret sau este ceva străvechiu, fără nici o aderență la sufletul dărâmat de mituri și ziditor de veac nou al tineretului? Iată problema de o capitală importanță a vremilor noastre. Căci tineretul reprezintă viitorul și un tineret lipsit de credință însemnează un viitor fără creștinism. De aceea unul din imperativele vremii pentru Biserică e atenția deosebită asupra educației creștine a tineretului.

Într'o anumită perspectivă istorică, s. ex. aceea a lui Spengler, care a profetizat „apusul Apusului” — s'ar părea că trăim o epocă paralelă cu epoca decadentă a imperiului roman. Fără a urmări în amănunte paralelismul acesta istoric, e destul să dăm expresie sentimentului general că peste vremea noastră stăruie încă o psihoză de amurg, o psihoză apocaliptică, cu presimțiri de catastrofa istorică. Se pare că toate valorile religioase-morale, toate valorile superioare ale vieții umane sunt în destrămare. Creștinismul însuși, se zice, și-a epuizat toate for-

țele înnoitoare pe care le-a avut și din care au izvorât civilizația și cultura europeană. Odată cu stadiul tehnic al civilizației moderne se încheie ciclul culturii creștine-europene: stingerea creștinismului și a civilizației născute din duhul lui e o fatalitate a istoriei.

Aceasta e perspectiva pe care au proiectat-o, ca o umbră imensă, unii filosofi ai istoriei, și în străinătate și la noi, asupra prezentului.

Ce poate face tineretul într'o epocă de amurg? Să lupte inutil pentru concepții destinate morții? Să ațere la concepții noi, cari oferă cel puțin iluzia noutății? Să stea blazat, fără avânt, fără ideal între ruinele imense create de prăbușirea iremediabilă a unei civilizații milenare? În astfel de momente tineretul este cu adevărat într'o situație dramatică: e un tineret sfâșiat de contradicții, sbuciumat de neliniști, biciuit de desamăgiri, chinuit de scepticism. Un tineret în permanentă criză, dezorientat, aruncat dela o extremă la alta, cobai de experiență pentru toate concepțiile reformatoare, care dacă durează un deceniu și pier!

Cu toate acestea nu pesimismul are ultimul cuvânt. Trăim sub impresia prăbușirilor actuale, dar și cu senzația că din ruine se va făuri o lume nouă. Și o nouă primăvară se anunță de acum peste obosita, epuizata, bătrâna Europă. Dar de unde și cum? Căci spre a izbucni o nouă primăvară, o nouă revărsare de viață în istoria Europei e nevoie nu numai de noi curente politice, ci și de o nouă clocotire de vitalitate spirituală, adevărată revoluție spirituală, de o revoluție religioasă-etică. Și într-adevăr veacul nostru e chinuit mai mult ca oricând de problematica religioasă și, cu el, tineretul. Și profeți de religii noi nu lipsesc: dela religia tehnice la religia umanității, dela teosofie și spiritism la neo-păgânismul

¹ Fragment dintr'o conferință.

german, dela sectarismul multilateral la absolutizarea unor realități relative. Numai că nu e destul să faci o sinteză din elemente religioase eterogene sau să îmbraci în haina religiei realități străine de ea, spre a oferi veacului o adevărată religie și a satisface setea de Absolut a ființei umane. Religia nu se confecționează, nu se fabrică. Ea trebuie să țâșnească din adâncurile de taină ale spiritului omenesc, acolo unde sunt temeliile vieții umane; ea trebuie să se reverse din lumea transcendentă a Divinului, să fie o revelație a Adevărului absolut și o comunicare de Viață divină. Religia e relație cu Absolutul, e comuniune cu Dumnezeu sau nu e nimic.

Și acum să ne întrebăm: este posibilă o mai intimă comuniune cu Divinitatea decât prin Iisus Hristos? Poate fi cumva creștinismul depășit în cursul veacurilor de o nouă religie sau nu? Aceasta e întrebarea esențială care rezolvă problematica vremii. (Căci de o depășire a religiei prin filosofie sau știință nu poate fi vorba: sunt funcțiuni variate ireductibile. Religia e tot așa de inerentă spiritului omenesc ca și știința și filosofia!) Răspunsul pe care l putem formula astăzi cu cuget senin, cu minte trează, perfect conștient de adevărul cel mărturisim, este: creștinismul nu e o formă oarecare religioasă printre alte religii. El depășește toate religiile antice: de aceea le-a și biruit; el depășește toate religiile contemporane. El este religia absolută, adică suprema revelație posibilă a Absolutului divin, suprema comuniune posibilă a omului cu Dumnezeu. Cine se poate compara în toată istoria omenirii cu Iisus Hristos? Cine mai poate mărturisi despre sine că este Fiul lui Dumnezeu, că El și Tatăl sunt una? Cine a mai descoperit cu atâta sublimă claritate adâncurile de viață ale Dumnezeirii, care este iubire? Cine poate fi pus alături de El, ca înălțime morală, ca intensitate spirituală, ca pisc al tuturor desăvârșirilor umane? El este însăși desăvârșirea divină sălășluită în făptură omenească și revărsată în omenire spre a o înnoi, a o plăsmui, a o transfigura în permanență. Persoana Lui divin-umană, învățătura Lui religios-etică este suprema revelație a divinului și suprema cucerire a umanului pe pământ. Creștinismul n'a fost depășit și nu poate fi depășit: idealurile lui rămân mereu ca steaua magilor călăuzitoare; adevărul lui, viața lui rămâne mereu ca un soare spiritual, din care se risipesc toate energiile înorilor religioase și morale și înmuguresc toate primăverile istoriei. Nu: creștinismul nu și-a epuizat forțele creind civilizația europeană. El nu este o religie produsă al unei anumite epoci, ci o religie în care însăși Veșnicia s'a turnat în vasul istoriei, ca să fructifice istoria până la sfârșitul veacurilor.

Stăm la răscruce de veac: pe deoparte umbra amurgurilor se apleacă peste un veac ce se stinge, pe de alta luminile zorilor se deschid peste un veac ce se naște. Și veacul acesta nou, spre a deveni realitate, pretinde nu numai revoluționarea politic-social-economică a societății, ci și revoluționarea ei religioasă-morală. Căci criza veacului constă tocmai în criza lui etic-religioasă. Cine va realiza această re-

Pelerinajul dela Mănăstirea Brâncoveanu

An de an pelerinajul dela Mănăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, primește o amploare tot mai mare. S'a creat la Mănăstirea dela Sâmbăta o adevărată școală duhovnicească, un vad care întrunește pe locul acela binecuvântat mii și mii de suflete, nu numai din jurul acela, din județul Făgăraș, ci din toate părțile țării.

Intr'adevăr, la Sâmbăta se întâlnesc închinători dela București, dela Brașov, dela Craiova, dela Argeș, din Galați, dela Constanța, din Tecuci, din Lugoj, din Arad și din Bihor. În privința acestei Mănăstiri dela Sâmbăta, poartă pecete cu totul deosebită. Au contribuit la aceasta mulți factori, dar mai ales darul și Duhul lui Dumnezeu care a lucrat și a suflat cu putere în acel loc. Datoria noastră este să mergem la vatra aprinsă a Mănăstirii cu smerenie, an de an și să ne rugăm Bunului nostru Părinte ceresc să nu ne lipsească sfânta Mănăstire de marile daruri cu care ea se află înfrumusețată în timpurile de față.

Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit NICOLAE dela Sibiu, poate fi pe deplin mulțumit de reînvierea cu adevărat a vechei ctitorii a Boerului vechiu și-a Domnului creștin Brâncoveanu Constantin. Lucrul început la Mănăstire, s'a dovedit plin de binecuvântare și astăzi strălucește ca un mare binefăcător pentru toate inimile creștinești. Ceriul, parecă, nu numai a primit lucrul de restaurare, jertfa lerarhului luminat și-a poporului dreptcredincios ci a ales această Mănăstire cu toți slujitorii ei, ca pe o floare frumoasă, dintre alte flori frumoase, ca să fie o desfătare duhovnicească cu adevărat și pentru oameni și pentru îngerii. Da, acolo sus spre izvoarele apei dela Sâmbăta, la poalele munților înalți, la acel picior de plai, la acea gură de rai, se lucrează o putere plină de taină.

Preoțimea și credincioșii noștri sunt chemați cu dragoste și în acest an să vină și să se împărtășească din această putere de taină a Sfintei Mănăstiri, în ziua de VINERI din săptămâna luminată. Va fi de față I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE dela Sibiu, înconjurat de mare sobor de preoți și diaconi. P. C. Părinți protopopi și preoți din părțile Mănăstirii vor organiza pelerinajii cu credincioșii și vor veni cu praporii bisericii în frunte. Grupările Oastei Domnului, vor veni cu drapelele lor duhovnicești. În mijlocul necazurilor de tot felul din zilele noastre, vom avea prilejul să trăim la Mănăstire, o zi de reculegere și mângâiere sufletească.

REFERENT

voluționare? Numai creștinismul. El este permanenta revoluționare spirituală a istoriei; în el Dumnezeu își revarsă necontentit forțele de creare din nou a fiecărui veac, a fiecărei generații. Altă cale nu există.

Astfel misiunea generației tinere, astăzi mai mult ca oricând, este regenerarea tinereții prin creștinism. Creșterea unei generații creștine e nădejdea de revoluționare spirituală a viitorului. Tinerețea să devie receptacol pur și luminos al adevărului divin, al desăvârșirii creștine, al iubirii lui Hristos. Numai în duhul creștinismului, duhul iubirii de Dumnezeu și de om se poate plăsmui o societate mai bună, mai nobilă, mai dreaptă. Creștinismul oferă zările unui progres spiritual și moral nesfârșit, căci cine ar putea spune că a atins vreodată desăvârșirea lui Dumnezeu! Cel ce a spus: „Fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este”, prin aceasta a deschis larg perspectiva unui progres uman care poate umplea toate veacurile și chiar veșnicia; Cel ce a zis: „Iubiți-vă unii pe alții precum v'am iubit și eu pe voi”, prin aceasta a indicat forța de permanentă revoluționare a relațiilor inter-umane și deci a societății omenești; Cel ce a zis: „Ce-ar da omul în schimb de ar câștiga lumea toată și-și va pierde sufletul său?”, prin aceasta a arătat valoarea netrecătoare a

spiritului, fără de care toate cuceririle omenirii sunt osteneală zadarnică...

Suntem la o cotitură decisivă a istoriei. De felul cum vom rezolva problema esențială a revoluționării spiritual-morale depinde totul; de felul cum va adera tineretul la idealurile spirituale veșnice ale omenirii depinde viitorul. Lumea de mâine va fi mai bună numai dacă va intra iarăși în comuniune cu temeliile ultime, cu izvoarele divine ale existenței cosmice și vieții umane. Aceste izvoare se găsesc în creștinism. Iată de ce credem că generația tânără trebuie să reprezinte o nouă primăvară luminată și încălzită de soarele creștin. Și semne de renaștere creștină a tineretului există pretutindeni! La noi însă, alături de aceste considerații generale izvorite din complexul epocii în care trăim, se adaugă ca motiv al regenerării creștine a tineretului, sufletul creștin al poporului român. Se poate spune fără exagerare că poporul român este — azi — cel mai religios popor din Europa. Și aceasta atât din pricina religiozității lui native, cât și datorită Ortodoxiei care constituie cu sufletul românesc o minunată unitate. Noi intrăm în noul veac cu acest favor că n'am avut o perioadă de adâncă lipsa de credință a poporului, ci ne-am menținut forțele religioase și morale la un nivel destul de înalt, deși în oarecare măsură

+ DUMITRU COLTOFEAN

În dimineața zilei de 23 Martie 1947 a trecut prin moarte la viață veșnică Dumitru Coltofean, consilierul referent al secției economice a Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

L-a chemat Domnul întru ale Sale la vârsta de 62 de ani, după o activitate de 34 de ani închinată întreagă Bisericii și Neamului.

S'a născut la 1 Septembrie 1885 în Brațcu, jud. Treiscaune și părinții săi, protopopul Dumitru Coltofean din tractul Treiscaunelor și soția sa Susana, l-au îndreptat încă de copil pe cărarea virtuților străbune.

Studiile secundare și le-a terminat în anul 1910 la Liceul „A. Șaguna” din Brașov, iar pe cele superioare la Institutul teologic „Andreian” din Sibiu, în 1913, cu calificativul „eminent”.

Grație calităților sale intelectuale și mo ale, încă în anul 1913 a fost chemat în serviciu la centrul arhiepiscopesc din Sibiu, unde a îndeplinit pe rând funcțiunile de impiegat în secția epitropască, arhivar, protocolist, secretar arhiepiscopesc, referent economic supleant, iar dela 1 Iulie 1921 până la 23 Martie 1947 demnitatea de consilier referent în secția economică a Consiliului arhiepiscopesc.

Timp de 26 de ani a purtat sarcina de consilier economic cu pricepere, râvnă, devotament și cinste exemplară, colaborând cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului la înfăptuirea celor mai valoroase monumente arhitectonice ale I. P. S. Sale, cum sunt: Sanatorul Păltiniș, Mănăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, Capela mitropolitană, Școala normală de băieți „A. Șaguna” din Sibiu și Școala normală de fete „A. Șaguna” de aici, terminată și ea din roșu, fără să mai pomenim multele catedrale, biserici și case culturale înălțate dela 1921 încoace prin orașele și satele ardeleni.

Toate planurile, toate devizele, toate contractele tuturor construcțiilor mari și mici din întinsa Arhiepiscopie de Alba-Iulia și Sibiu, vreme de mai bine de un sfert de veac, toate au trecut prin mâna lui, darea a rămas atât de curată încât numai conștiința i-o egala în curăție.

De aceea referentul economic Dumitru Coltofean a trăit și a murit sărac, în adevăratul înțeles al cuvântului, ca un admirabil exemplu de puritate morală pentru prezent și viitor.

Veșnică să-i fie pomenirea și de neuitat exemplul lui.

știrbite. Acest potențial spiritual pe care-l aduce poporul nostru în arena istoriei este de bun augur. Rămâne numai ca tineretul să fie călăuzit pe calea aceasta, să înțeleagă el însuși imperatiile vremii și chemările viitorului, să se solidarizeze cu spiritualitatea ortodoxă a poporului, să bea din apa cea fără de moarte a creștinismului, pentruca din marasmul unor vremi de amurg, din mormântul catastrofelor contemporane, să țâșnească lumina orbitoare a Învierii. Căci de când Hristos a înviat, nu e posibilă nici o înviere a neamului și omenirii în afara lui Hristos. El este principiul divin al oricărei învieri, așa cum soarele este puterea prin care înfloresc toate primăverile pământului.

Diacon N. MLADIN

FOIȘOARA

Cuvinte către studenții teologi

„Voi sunteți sarea pământului...
„Voi sunteți lumina lumii”...
(Matei 5, 13-14).

Urmare din Nr. 11-12

Vă spun aceste lucruri, iubiți studenți, sub îngrijorarea că pe umerii voștri va apăsa mâine, poate mai mult chiar decât pe umerii noștri astăzi, răspunderea prestigiului crescut sau părăsirea în care se va afla Biserica noastră. Au fost vremuri când s'a cerut foarte puțin slujitorilor sfințelor noastre altare și cât au dat ei a fost deajuns. Astăzi se cere însă mai mult și mâine se va cere foarte mult. De noi depinde, și mai ales de voi, de fiecare dintre voi, ca acest viitor să ne găsească pregătiți ca lumina noastră „să lumineze

înaintea oamenilor, ca să vadă ei faptele noastre cele bune și să slăvească pe Tatăl nostru cel din ceruri” (Mat. 5, 16).

Iar această pregătire trebuie începută imediat. Orice ceas de întârziere este o gravă pierdere. Primul pas este, cred, acela al unui autocontrol, al propriei judecări, al propriei pedepsiri, în cazul când conștiința vă spune că viața voastră individuală nu corespunde preceptelor evanghelice.

Al doilea pas este cercetarea raporturilor sociale din micul mănunchiu de tineri pe care îl formați Vedeți dacă nu greșiți față de principiul evanghelic al iubirii, al respectului demnității personale a fiecăruia și dacă vă faceți în vreun fel oarecare nevrednici de înalta chemare ce vi s'a făcut. Să nu desnădăjduiți dacă nici în această mică societate omogenă pe care o formați nu izbutiți să întrupeți principiile sociale evanghelice. A nu izbuti e un rău, dar a nu te strădui este un și mai mare rău.

Al treilea pas ar fi un început de activitate socială călăuzită de luminile Evan-

gheliei, așa cum am văzut că se practică în toate facultățile de teologie din occident. Este o experiență, un prim contact cu problemele sociale pe teren, dar și o datorie de conștiință pentru un tânăr care se pregătește să-și pună avutul său sufletesc la picioarele Mântuitorului și în serviciul apropiului.

Căci dacă, în loc să faceți această experiență a sacrificiului și a iubirii apropiului, vă întârziți în convingeri politico-sociale neverificate în lumina Evangheliei și vă pregătiți să intrați în arena socială cu arme lumești și cu scopuri vremelnice, „sarea care este în voi își pierde țărița” și puneți sub obroc lumina Evangheliei, trăind după îmboldurile veacului.

Biserica lui Hristos nu s'a întemeiat și n'a cucerit lumea prin astfel de oameni. Și dacă n'ar fi dumnezeiască, ar pieri prin astfel de oameni. Biserica lui Hristos trăiește prin dumnezeirea sa și prin aleșii săi, în care mulțimile simt puteri de dincolo de lume și se lasă atrași, fascinați de astfel de oameni, care vorbesc cu putere

și realizează minunea transformării sufletești și sociale în jurul lor. Nu li s'a dat tuturor să atingă o astfel de perfecțiune, dar vai celor care nu se străduiesc să o atingă, după ce au trecut pragul unei instituții închinată servirii lui Hristos.

Să rugăm deci pe Dumnezeu să trimită harul Său sfințitor asupra făpturilor noastre omenești neputincioase și să ne ajute a ne cerceta fără părtinire conștiința în lumina învățăturii de pe muntele Feri-cirilor.

Să rugăm pe Dumnezeu să deschidă ochii minții noastre pentru a pricepe care sunt comandamentele evanghelice pe care trebuie să se întemeieze atitudinea noastră față de grelele, incurcatele și în același timp arzătoarele probleme sociale.

Să rugăm pe Dumnezeu ca prin viața noastră de acum și prin osârda noastră creștină de mâine să merităm cât de pe departe a fi considerați ca „sarea pământului” și „lumina lumii”.

Emilian Vasilescu

INVIEREA

Cuvânt magic, ce are puterea de a mângâia și întări credința celor buni, de-a cutremura conștiințele celor amorțite, reînviind fiorii credinței vii în cei moleșiți și indiferenți. Este temeiul moral al unei concepții și norme de viață nouă.

Invierea este triumful adevărului asupra minciunii și piatra unghiulară a vieții creștinești. „Dacă n'a înviat Hristos, deșartă este propovăduirea noastră, deșartă este și credința noastră”, zice Apostolul neamurilor.

Copleșiți de creștinească evlavie prăznuim învierea Domnului. Dangăitul clopotelor răsbate în noapte și luminițe sfioase licăresc în mâni pioase.

E ziua Invierii Domnului! Am așteptat-o de mult, căci iarna a fost grea și prin zări de ghiață rădeji trebuia să avem

Fiecare din noi se lasă pătruns de dogoarea credinței, care prin înviere capătă sfântă și dumnezească investire.

Invierea este pentru noi mai mult decât un simbol, e temelia rezistenței noastre în veacuri. Prin înviere, credința noastră în Hristos, capătă temeiuri divine, căci suindu-se la ceruri, Fiul Omului se dovedește slăvitul Fiul al Tatălui cereșc.

Sărbătorind învierea lui Iisus, noi afirmăm peste secole convingerile noastre în rezistența acestui neam sub semnul Crucii mântuitoare, care este simbolul învingerii și al mântuirii pentru toată lumea.

Invierea Domnului rămâne cel mai impresionant miracol, cea mai elocventă minune. Ea este apeteoza calvarului, izbânda totală asupra lumii păgâne, moartea idolilor, triumful spiritului asupra materiei.

Ea constituie finalul, desăvârșirea, încununarea operei divine de izbăvire a lumii.

Nu există suflet creștin să nu preamărească Invierea. Ea revarsă bunătațe și speranță în toate sufletele.

Ea vine cu primăvara. Iotreaga natură e în plină renaștere. Frenezia reinvierii străbate firea Dela om până la vierme se simte fiorul universal al renașterii. Invierea aduce mila, blândețea, pacea, care încălzește sufletul primăvara, dulceața razelor de soare, care încălzește și înviorază trupul. Invierea este sărbătoarea primăverii, sărbătoarea triumfului vieții adevărate.

Purtăm în noi înșine germen de viață veșnică și nădejdea învierii.

Să lăsăm omul cel vechiu să piară cu toată pornirea și patima lui. Să ne îmbrăcăm în Domnul. Numai suferința împreună cu El poartă germele învierii noastre.

Pr. I. BOIU

F.O.R.-ul la Brașov

În Duminecile din postul Paștilor, din inițiativa Părintelui V. Coman, F.O.R.-ul din Brașov a organizat un ciclu de conferințe în biserica „Sf. Adormire”, sub titlul general: „Creștinismul și viața”. Au conferențiat: Dr. D. Stăniloae: „Omul în lumina ortodoxiei”; Prot. Gh. Secaș: „Taina răspândirii Evangheliei”; I. Gr. Oprîșan: „Familia creștină”; Dr. Em. Vasilescu: „Valoarea omului”; Dr. N. Mladin: „Creștinismul și forțele sociale”; Pr. V. Coman: „Liturgia ca stil al vieții creștine”. S'au desbătut astfel problemele vremii în lumina creștinismului. De aceea, conferințele au fost audiate de un public numeros și au avut un viu răsunet în sânel intelectualității și studențimii brașovene. Sunt probleme cari interesează în chip deosebit intelectualitatea română.

Pilda F.O.R.-ului din Brașov ar trebui să-și găsească imitatori și în altă parte.

N.

O solie a Ortodoxiei de peste Ocean

Departate, peste imensitatea oceanelor sunt multe insule de Români prin statele Americii. Mulți avem rudeni, prieteni și cunoscuți și câte o veste venită dela ei ne umple sufletul de emoție, ne încearcă cu o gingașă înduioșare crestată în suflet pe răbojul amintirilor.

Dar cand ne vin vești despre lucrarea Ortodoxiei în ceea ce are ea veșnic și permanent: urcușul spre mântuire, și în ceea ce are ea minunat pentru vremelnice: pepinieră a sufletului național, atunci sufletul ni se umple de bogată înmiresmare și de incredințarea că Ortodoxia e brodată pe pânzătura adevărului veșnic.

Zilele trecute poșta mi-a adus un plic gros de dincolo de Atlantic. Când am desfăcut, mare mi-a fost bucuria când am văzut o frumoasă carte de rugăciuni venită dela fostul meu coleg în Academia șaguniană, azi preot în New-York, părintele Vasile Hațegan.

Nu m'am îndoit niciodată în timpul studenției noastre că Vasile Hațegan ar da greș în mistunea pe care a îmbrățișat-o. Era o fire dinamică, vjoae, inteligentă și mai presus de toate evlavioasă. Când am primit cartea de rugăciuni trimisă de el, am văzut că nu m'am înșelat în aprecierile pe care, în sufletul meu, le-am făcut despre el. Cartea de rugăciuni e scrisă în limba engleză, singurul lucru care mi-a strâns puțin inima, gândindu-mă la faptul că poate sunt mulți Români, cari deși sînt românește, probabil că nu mai cunosc limba al cărui suflet palpăe în ei prin ortodoxie.

Cartea de rugăciuni „Prayer Book for Eastem Orthodox Christians” e alcătuită de un preot din Biserica ortodoxă antiohiană și de părintele Vasile Hațegan, fostul student dela Academia „Andreiana” din Sibiu.

Cartea e curat ortodoxă, având la început, după cuvântul introductiv, cuvânt despre istoricul, doctrina și organizația Bisericii ortodoxe. Apoi urmează rugăciunile de dimineața și de seara, poruncile Bisericii, diferite însemnări din morala Bisericii, Sf. Liturghie, rugăciunile pentru spovedanie și împărtășanie, rugăciunile parastasului, o parte de catehism și alte lucruri folositoare spre îndrumarea credincioșilor care mântuire.

Cartea aceasta e împodobită cu icoane de-ale pictorului Demian, luate, cu siguranță, din Cartea de Rugăciuni a I. P. S. Sale Mitropolitul Nicolae dela Sibiu.

Această bijuterie are un format mic și simpatic, e legată în pereți de pânză flexibilă, tipărită pe o hârtie foarte fină, cu o finută tehnică inepicabilă.

Dorim, de aici de departe, părintelui Vasile Hațeganu spor la muncă în ogorul Ortodoxiei românești de peste ocean, iar Românilor de acolo le dorim să ceară cât mai curând o carte de rugăciuni tot atât de frumoasă, dar în dulcea limbă românească.

Preot Gheorghe Malene

Nr. 3406/1947.

Circulară

către toate oficiile protopopești din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Prea C. protopopi ne vor raporta cu întoarcerea poștei, ce biserici noi sau în reconstrucție sunt gata cu toate cele de trebuință pentru a fi sfințite în decursul acestui an.

În rapoartele ce ne vor fi înaintate, P. C. protopopi vor arăta, într'un mic istoric, și datele mai importante asupra bisericilor în cauză și anume: data când a început construirea sau reconstrucția bisericii, cine a executat lucrarea, sumele cheltuite și dacă biserica este pictată sau nu în întregime, arătând și de cine este făcută pictură.

Sibiu, 27 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

AJUTAȚI

pe cei năpăstuiți din Moldova!

Activitatea F.O.R.S.-ului la Cluj

Lucrarea de înduhovnicire în sens ortodox a tineretului universitar, începută la Sibiu în refugiu, se continuă cu tot atâta elan și la Cluj. Și ceia ce e vrednic de revelat, secretul vitalității ei este în sufletul studențimii clujene: F.O.R.S.-ul stă desigur sub ocrotirea ierarhiei bisericești și sub directa îndrumare a vrednicului duhovnic al studențimii, Pr. Prof. Ioan Bunea, dar nu e o încheiere oficială, de statute și forme, ci o comunitate vie de suflete cari însetează după viața și adevărul lui Hristos. În F. O. R. S. pulsează sufletul creștin al studențimii române.

Ședința de constituire s'a ținut în 15 Februarie 1947, când s'au fixat liniile de dezvoltare ale activității și s'a ales noul comitet. (Președinte: R. Cărpinișan, vicepreședinte: Vasile Șortan; secretar: I. Răileanu etc.) De atunci F.O.R.S.-ul a ținut trei ședințe, de înaltă ținută intelectuală și intensă trăire spirituală (1 Martie, 8 Martie, 15 Martie). Subiectele tratate: Dumineca Ortodoxiei (V. Șortan), Iisus în poezia românească (Aspasia Oțel), Crucea simbol al durerii și biruinței creștine (I. Ienciu). Cu poezii originale și meditații au contribuit: Zorica Lațcu, O. Udriște, I. Răileanu, D. Vătămanu, D. Oprea, D. Păcurariu. A colaborat și corul Academiei Teologice ortodoxe.

Activitatea aceasta și-a găsit încoronarea în sîpt. misionară (22-30 Martie c.). În cadrul ei au conferențiat: Dr. N. Mladin: Tineretul și Creștinismul, Familia creștină; Dr. Eugeniu Speranția: Comuniunea spirituală a omenirii; Dr. Gr. T. Marcu: Iisus tânăr; Dr. I. G. Mureșanu: Hristos în zilele noastre; Prot. Fl. Mureșanu: Libertate și păcat; Pr. Prof. Gh. Noveanu: Geneza mântuirii noastre; Pr. Prof. P. Dumitreasa: Slobozire din cătușele păcatului; Pr. Prof. I. Bunea: Crucificare și înviere. Duminecă, 30 Martie, a urmat mărturisirea și împărtășirea studenților. Una din ședințele F. O. R. S.-ului și conferințele săptămânii misionare au fost în chip deosebit cinstite de prezența P. S. Sale. E una din bucuriile înalte ale studențimii.

Aceasta este schița activității F.O.R.S.-ului din acest an, în cadrul căruia este condensat atâta suflet, atâta entuziasm tineresc ingenunchiat la icoana lui Iisus. O astfel de studențime care împreună știința cu credința este cu adevărat o rază frântă din lumina Invierii lui Hristos: este garanția unui viitor mai bun.

De aceea, Sibiul, metropola Ortodoxiei ardelenene, sprijinește și urmărește cu dragoste această lucrare. Nu numai verbal, ci și efectiv. Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Dr. Nicolae Bălan a dat expresie iubirii cu care Biserica pecetluște răvna tineretului pentru Hristos, în continuarea ajutorării spirituale și materiale a F.O.R.S.-ului. Astfel a trimis cărți pentru înființarea unei biblioteci religioase, profesori spre a conferința și ajutoare pentru studenții săraci. Această colaborare rodnică a Bisericii cu studențimea prin intermediul F.O.R.S.-ului, e o pildă ce ce ar trebui generalizată: prin ea vom avea mâine o pătură intelectuală creștină. Ceia ce e un postulat de incontestabilă importanță, pentru realizarea căruia F.O.R.S.-ul clujan pune pietrii de temelie nedruncinată.

N.

Nr. 3707/1947.

Campania însămanțării de primăvară

Onoratul Minister al Cultelor prin adresa Nr. 1134/1947 apelează la Biserica și Cuc. noastră preoțime, pentru a da tot sprijinul și bunul indemn în vederea ducerii la bun sfârșit a campaniei de însămanțare din primăvara anului curent.

Biserica și preoțimea noastră răspunde cu toată inima la acest apel. Plugarii sate'lor noastre vor fi îndemnați dela amvon în Dumineci și sărbători, să-și facă datoria, lucrând temeinic ogoarele și făcând însămanțările necesare. La orașe se va strădui pentru cultura zarzavaturilor.

Sibiu, la 2 Aprilie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Conferința preoțescă a prot. Săliște

Conștiință de îndatoririle ce i le așează pe umeri poruncile ceasului de față, preoțimea prot. Săliște s'a întrunit în conferință în ziua de 27 Martie a. c., bucurându-se de participarea unuia din dascălii Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu.

După săvârșirea Liturghiei înainte sfințite, în cadrul căreia a predicat cu avânt și într'un stil viu și concret, pâr. Simion Vecerzan (Tilișca) despre chestiunea atât de acut actuală a milei creștine, a urmat spovedirea tuturor preoților.

Conferința propriuzisă s'a început în cancelaria școlii primare prin fericit inspiratul cuvânt de deschidere al pâr. admin. prot. Ioan Isac, care a subliniat aspectele de actualitate ale chemării preoțești. Misiunea preotului trebuie să fie mai ales azi o neconținută jertfire de sine în a dărui oamenilor pe Dumnezeu, spre a reîncreștina omul și prin el a zidi și a reînzdăveni neamul.

În lucrarea: *Rostul canonului dat la mărtur sire*, pâr. Simion Mogoș (Cacova) — sprijinindu-se pe înțelepciunea cugetării patristice și pe experiența câștigată de Biserica în cursul veacurilor — a redat în chip deplin reușit *rolul duhovnicesc și pedagogic al epiteliei în cadrul spovedaniei*. Discuțiile vii pe care le-a stărnit lucrarea, s'au purtat mai ales în jurul chestiunii pastorației drastice și au dus la concluzia că înainte de practicarea unei atari pastorații se impune o intensă pastorație individuală, prin care să se promoveze o organică încadrare a parohienilor în făgașul conduitei demne de numele de creștin. Căci numai în sufletul unor atari parohieni pastorația drastică va avea ecoul și efectul dorit.

Nivelul pilduitor al conferinței a fost sporit și prin lucrarea pâr. prot. Pavel Grosu (Gurariului): *Pregătirea pentru sf. Împărtășanie*, o cutremurătoare chemare la o cât mai serioasă apropiere a preotului de sfântul Potir.

Meditația pâr. Oct. Flucș (Săliște) (cu mănecarea dela cuvintele: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați”, a fost o avântată încercare de mistică euharistică.

Desfășurată în duh de adevărată comuniune frățescă, conferința se încheie cu chestiuni și comunicări de ordin administrativ. Ea a avut darul de-a spori zidirea și orientarea preoților în desfășurarea providențialei lor chemări, precum și de-a evidenția necesitatea și folosul prezenței dascălilor de Teologie în mijlocul conferințelor preoțești.

Participant

Notă

Prin jurnalul Consiliului de miniștri Nr. 198/1947, parohia „Sf. Nicolae” din Sibiu, a primit autorizația de-a organiza o colecție publică în toată țara, pentru strângerea sumei de două sute milioane lei, necesară la terminarea lucrărilor de construcție a bisericii din acea parohie.

Aducem la cunoștința Cucernicelei noastre preoțimii acest lucru, pentru ca cei cari au dragoste, să contribuie la obolul lor la terminarea bisericii „Sfântului Nicolae” din Sibiu.

Sibiu, la 2 Aprilie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Noul tarif postal

Scrisoare închisă simplă 2500 Lei; Scrisoare recomandată 5500 Lei timbre, plus 500 Lei taxă; Carte postală 1000 Lei; Telegramă, cuvântul 800 Lei; Timbru pentru expedierea unui ziar 100 Lei; Timbru pentru expedierea unei reviste 100 Lei; Scrisoare de felicitare 500 Lei.

Impotriva imitației

Vorbind despre reforma școlară ce trebuie făcută în Cehoslovacia, dl. președinte Beneš a declarat în fața unei delegații de profesori secundari: „Orice imitație, fie dinspre Orient sau Occident, trebuie respinsă”.

Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae printre copiii din Moldova și săracii din Sibiu

Am avut bucuria să anunțăm, cu câteva săptămâni mai înainte, prin Telegraful Român, că Inalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae, a primit din America, un însemnat dar, spre a-l distribui săracilor din țara noastră.

Primii cari s'au împărțit din acesta — așa a chibzuit Inaltul nostru Ierarh — au fost copilașii din Moldova, cari fiind alungați de foametea ce bântue prin ținutul lor, au fost plasați pe casele bunilor noștri credincioși, prin satele și orașele din Ardeal.

Inceputul a fost făcut cu copiii moldoveni din Sibiu, cărora li s'au împărțit daruri, în îmbrăcăminte și încălțăminte, după tablourile întocmite de parohii noștri.

Din parohia Sibiu-Cetate au fost ajutați 40 copii moldoveni și 69 copii din familiile sărace localnice. Din parohia Sibiu-Lazaret, au fost ajutați 42 copii moldoveni, 58 copii săraci localnici și 16 familii cari trăiesc în mari lipsuri.

În parohia Trei Stejari, au fost îmbrăcați 36 copii moldoveni, 76 copii localnici și 4 familii sărace, cu numeroși copii.

În parohia din Sibiu Inf. I s'au împărțit de ajutoarele date de Inalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit, 45 copii moldoveni și peste 80 de copii localnici.

În parohia din Sibiu-Iozefin, au fost ajutamați 32 copii moldoveni și 55 copii săraci localnici.

Nu au fost uitați nici copiii din Moldova plasați prin parohiile sătești. Astfel, în Dumineca Floriilor, 6 Aprilie a. c., I. P. Sf. nostru Mitropolit a vizitat parohiile Avrig și Bradu, unde a împărțit frumoase daruri în îmbrăcăminte, pentru 80 de copii din Moldova, găzduți în condiții bune pe casele bunilor noștri credincioși din aceste parohii. Luni 7 Aprilie c. a fost vizitată parohia Cristian, unde alți 29 copii moldoveni s'au împărțit din darurile distribuite de bunul nostru Ierarh.

Și așa vor fi vizitate și alte parohii din județul Sibiu, unde sunt găzduți copilașii din Moldova, ca cât mai mulți din cei aflați în suferință și necazuri să poată avea o bucurie și o mângâiere cu ocazia sf. Paști.

Peste 672 copii năcăjiți au fost îmbrăcați până acum, din dania trimisă din America și alte sute vor urma de azi încolo.

În afară de copiii moldoveni, au mai primit însemnate daruri din cele trimise din America: Sanatoriul de copii mici, Soc. „Principele Mircea”, Asoc. Femellor antifasciste, Spitalul Public din Sibiu și Cooperativa sanitară „Sănătatea Neamului”.

OBSERVATOR

Nr. 3115/1947.

Comunicat

Aducem la cunoștința absolvenților de Academie și licențiatilor în teologie cu serviciul în Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu și care nu au examen de capacitate preoțească, că proxima sesiune pentru examen de capacitate preoțească e fixată pentru zilele de 15, 16 și 17 Octombrie a. c., la centrul eparhial.

Materiile de examen sunt: Studiul biblic al Vechiului și Noului Testament, Istoria bisericească universală și națională, Dogmatica, Morala, Pastorală, Catehética, Dreptul bisericesc, Tipic și Cântări bisericești.

Examenul e în scris și oral. Candi-dații la examen vor înainta cerere de admitere însoțită de actele personale și de studiu până la 1 Octombrie 1947.

Cei ce dau acest examen pot concura la posturile vacante, iar cei ce nu dau acest examen vor putea fi transferați la posturile care se întregesc prin numire.

Consiliul arhiepiscopesc

Ortodoxia și viața internațională

În cadrul conferințelor organizate de Despărțământul Sibiu al „Astrei”, la 23 Martie c. a vorbit P. S. Episcop Nicolae Colan al Clujului, dezvoltând subiectul: „Ortodoxia și viața internațională”.

Distinsul conferențiar a evidențiat cât de înfrățit este duhul Ortodoxiei cu ființa Neamului nostru în general și cu fiecare fiu al lui în special. Românul trăiește intens prin credința sa religioasă și prin orânduiri de veacuri. Dar Ortodoxia însemnează și duh de înfrățire a popoarelor, ea respectând specificul fiecărui neam de pe pământ. Neamurile, cu graiul lor, sunt realități voite de Dumnezeu și Ortodoxia nu a impietat nicicând asupra aspirațiilor lor spre lumină și progres moral. În istoria Ortodoxiei găsim spirit de apărare dreaptă, dar au întâlnim cazuri de silnicie și opresiune îndreptate împotriva altor credințe.

Subliniind prezența Bisericii ortodoxe în încercările și congresele pentru înfrățirea popoarelor prin creștinism, P. S. Episcop Nicolae a evidențiat și faptul că o pace dreaptă și temeinică nu va fi cu putință doar prin tratate internaționale și că progresul moral nu se leagă de realizările tehnice și civilizației; la înfrățirea popoarelor în pace este necesară iubirea creștină, pe care Ortodoxia o practică și o propovăduiește în toată bună vremea.

Conferința a fost urmărită de public extrem de numeros și deosebit de ales, în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Domnul prim ministru Dr. Petru Groza la Sibiu

Duminecă, 23 Martie c., s'a desfășurat, la Sibiu, tradiționala festivitate de „101” zile, la Școala de ofițeri de infanterie și administrație. Festivitatea a fost cinstită cu prezența dlui prim ministru Dr. Petru Groza, a dlui ministru de război general Mihail Lascăr și a altor personalități venite aici din capitala țării.

Autoritățile locale au fost de asemenea prezente, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolit Nicolae. S'a remarcat și prezența multor reprezentanți ai muncitorilor.

Festivitatea s'a desfășurat într-o atmosferă deosebit de însuflețită, iar programul ei artistic a cucerit meritate elogii. Cu acest prilej, dl prim ministru Dr. Petru Groza a rostit o cuvântare însuflețită, în care a omagiat memoria ostașilor căzuți pentru Patrie, a făgăduit o grabnică îmbunătățire a condițiilor de viață în care trăiesc ofițerii și soldații. Căci — a spus Dsa — „armata este trup din trupul nostru și suflet din sufletul nostru”.

Accentuând realizările mai noi, dl prim ministru s'a oprit și asupra atitudinii guvernului actual față de Biserică și a declarat: „Biserica este și ea respectată și drepturile ei sunt garantate. Niciodată nu s'a bucurat de atâta respect și considerație. Astăzi suntem cu toții respectuoși față de această instituție strămoșească”.

Au mai vorbit: dl general Mihail Lascăr, dl general Cristea Stănescu și elevul plut.-major-șef Alexandru Răducana în numele promoției.

Incheierea

seriei de conferințe publice dela Academia teologică Sibiu

Duminecă 30 Martie a. c. s'a ținut ultima conferință din ciclul „Biserica și Viața”, organizat de Academia teologică din Sibiu. A vorbit C. Părinte Nicodim Belea, duhovnicul Academiei, despre „Psihologia Spovedaniei”, conferință interesantă și bine studiată.

Conferința a fost încadrată de corul Școlii de Gospodărie și a studenților teologi de sub conducerea prof. Diacon Anatolie Scurtu.

Dl Insp. Gen. Rădulescu-Dobrogea a mulțumit conferențiarilor care au ținut prelegerile în cadrul acestui ciclu, făcând totodată o donație pe seama Academiei.

Conferința preoțească a prot. Sibiu

În zilele de Joi și Vineri, 3 și 4 Aprilie 1947, s'a ținut conferința de primăvară a preoților din prot. Sibiului. De subliniat faptul că această conferință s'a bucurat nu numai de prezența ei și de contribuția prețioasă a P. S. Sale Părintelui Arhiepiscop Vicar arhiepiscopesc Teodor Scorobef.

După obișnuita rugăciune de invocare a sf. Duh, conferința a început în Aula Academiei teologice Andreiane prin cuvântul de deschidere al P. C. Sale Păr. Prot. Mihail Neagu. P. C. Sa mărturisește fericirea de-a avea de față pe P. S. Sa Păr. Vicar Teodor căruia îi mulțumește anticipat și cu adâncă recunoștință pentru tot ce are să spună din bogata-i experiență pastorală. Arată apoi că după ce conferințele trecute s'au reținut aproape asupra tuturor sf. Taine, de data aceasta a fixat ca obiect de discuție „cea mai vastă problemă care trebuie să ne frământă fără sfârșit: „Chemarea preotului în zilele de azi”.

Intrarea în miezul obiectului ce și l-a fixat întrunirea preoțească, a fost conferința extrem de instructivă și de actuală a P. S. Sale Păr. Arhiepiscop Vicar Teodor Scorobef. Cu graiul așezat și calculat al păstorului încărcat cu atâta experiență și largă orientare în problemele de pastorație și de misionarism, P. S. Sa pleacă dela sublinierea faptului, că în vremile excepționale de-acum fiecare slujitor al altarului trebuie să-și pună serios întrebarea: *Ce trebuie să facem în împrejurările de față, încotro trebuie s'o apucăm, ca să nu rămânem depășiți de vreme și superflui?*

După ce prezintă într-o vie și adecvată icoană situația lumii și în special a țării noastre de pe urma războiului recent în comparație cu cea creată de primul război mondial, P. S. Sa stăruie asupra necesității adaptării programului de activitate preoțească la împrejurările actuale. Este neapărat nevoie de organizarea unui front unic, care să lupte pentru revenirea din nou în circulație a bunurilor spirituale. La întrebarea: *Încotro să mergem?*, răspunsul este unul singur: „La Hristos, la misiunea sacră, singura în stare să salveze neamul românesc”.

Urmează apoi conferința Păr. Dr. Corneliu Sârba, administratorul parohiei Sibiu-Trei stejari, despre: „Sf. Taină a Preoției și chemarea preotului în zilele de azi”, în care după ce subliniază că „deși în esența ei chemarea preotului este una și aceeași în toate veacurile, totuși această chemare trebuie să se acorde armonios cu cerințele vremii în care se desfășoară”, arată cum trebuie să-și dăltuiască preotul de azi personalitatea și cum trebuie să-și desfășoare activitatea, pentru a reuși în înalta lui chemare, care este aceea „de-a modela vremea și viața în duhul lui Hristos”.

Discuțiile purtate în jurul lucrării mai ales de experiența încercată a Păr. Prot. Ioan Bânda (Gusterița), au dus la concluzia următoare: Situația în parohie s'a înrăutățit din pricina urmărilor dezastruoase ale războiului recent. De aceea, păstorul de suflete e dator să stea continuu de veghe și să-și facă datoria deplin. Secretul influențării asupra parohienilor este premergerea cu exemplul propriu și curajul de-a spune răului pe nume. Iar cât privește activitatea pastorală în sine, se impune în special dublarea acțiunii de caritate publică și intensificarea catehizației, spre a recuceri tineretul pentru creștinism. Măsura oricărei săvârșiri în ogorul pastorației să ne fie mulțumirea conștiinței noastre de preoți adevărați.

În numele întregii conferințe, P. C. Sa Păr. prot. Mihail Neagu exprimă regretul profund al plecării la București a P. C. Sale Păr. prot. stavrof. Dr. Dumitru Stăniloae, regret care mângâie cu nădejdea că P. C. Sa se va întoarce iarăși la Sibiu.

În după amiaza aceleiași zile s'a făcut mărturisirea preoților, pregătirea făcându-o meditația Cuc. Sale Păr. Nicolae Petri (Sibiu-Inferior II).

Ziua a doua a conferinței a fost dedicată slujirii în sobor a sf. Liturghii mai

înainte sfințite și cuminecării preoților. Pregătirea pentru împărtășanie a făcut-o meditația plină de miez și de avânt a Cuc. Sale Păr. Dr. Ioan Chioariu (Sibiu-Inf. I).

Conferința s'a încheiat cu diferite comunicări de ordin administrativ. Ea a prilejuit încă odată constatarea necesității și folosului conferințelor preoțești mai ales în aceste vremuri de pastorație excepțională; ceea ce trebuie să fie un motiv în plus pentru organizarea lor cât mai serioasă și mai conștiincioasă, neuitând că fiecare preot e chemat să contribuie la reușita lor cu tot ceea ce are mai ales în ființa sa.

Participant

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Din prilejul sărbătorilor Sf. Paști, trimitem tuturor iubitorilor noștri cetitori și colaboratori de pretutindenea, creștinescul și strămoșescul salut: HRISTOS A INVIAT!

Generalismul I. V. Stalin a fost proclamat cetățean de onoare al României
DI A. I. Vășinschi a fost numit membru al Ordinului „Carol I” în gradul de cavalier, mare cruce.

Se acordă salariilor publici o primă specială de activitate pe luna Martie.

A sosit din Constanța un vapor cu 810 vagoane de porumb cumpărat din St. Unite.

A murit la Cluj devotatul slujitor al științei, prof. Nicolae Abramescu.

Maestrul G. Enescu a dat la New-York două concerte în folosul regiunii infometate.

A fost numit de curând Director general la Ministrul Cultelor, P. C. Sa Păr. Dr. Gr. Cernăianu

E liberă în toată țara aprovizionarea cu alimente. Numai cerealele nu pot fi transportate.

Regina-Mamă Elena a României a sosit la Lausanne venind dela Geneva.

† Protopopul Traian Oprea, un slujitor devotat al Bisericii noastre, a trecut la cele veșnice și a fost înmormântat în Timișoara, unde se retrăsese în anii din urmă ai vieții sale. A slujit ca protopop la Vârșeț până la trecerea sa la pensie. Din cei 81 ai vieții sale, 50 de ani i-a închinat slujbei preoției, înfăptuind lucruri cari îi vor vesti numele și bucurându-se de cinste înaintea poporului credincios pe care nu l-a părăsit nici când ajunsese sub stăpânire politică străină. Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii.

EXTERNE

O. N. U. a împlinit un an de activitate. **Conferința ministrilor de externe** dela Moscova își continuă lucrările

La Moscova au început conversațiile între reprezentanții britanici și ruși pentru revizuirea tratatului anglo-sovietic.

A fostă descoperită o nouă cometă în constelația „Dragunului”.

În curând vor începe la Moscova tratative comerciale anglo-sovietice.

Comisia de anchetă trimisă de Consiliul de Securitate în Balcani, și-a început lucrările.

Noul guvern belgian a fost constituit. **Guvernul francez** a obținut recent votul de încredere al Adunării naționale

Spania a fost proclamată stat monarhist

A încetat din viață Regele George al Greciei. Îi urmează la tron fratele său, principele Paul.

Dna Beneș a primit președenția de onoare a comitetului cehoslovac pentru ajutorarea României.

Mulțumită publică

Rectoratul Academiei teologice din Sibiu, mulțumește dlui Insp. Gen. Rădulescu-Dobrogea pentru suma de 100.000 lei și dnei Bogdan Duică pentru suma de lei 50.000, donație fondului de premii și fondului studenților săraci.

Rectoratul

Pentru copiii Moldovei

Din rapoartele numeroase ale Oficiilor parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, se desprinde nota generală îmbucurătoare despre cum copilașii Moldovei gonți de foame și de lipsurile de acolo, au fost primiți de credincioșii Bisericii noastre.

În predică și cuvântări ocazionale preoțimea noastră a pregătit sufletește pe credincioși, pentru primirea scumpilor oaspeți moldoveni. În cele mai multe localități, preoții sunt președinții comitetelor de plasare a copiilor. În locurile unde se întâmpinau greutăți la plasarea micilor moldoveni, cuvântul preoților și indemnul lor era hotărâtor.

În general satele au rușinat orașele în privința primirii copiilor din Moldova și la rândul lor, satele mai sărace, au rușinat pe cele bogate.

Unde s'a arătat credință și temere de Dumnezeu, ușile pentru copiii pribegi s'au deschis larg, dar nu numai ușile ci și inimile, pentru că, am desprins tot din rapoartele preoților, că copilașii din Moldova au fost primiți în familiile credincioase din Ardeal cu toată dragostea și cu tot sufletul. Ei sunt bine tratați, îngrijiți și hrăniți.

La rândul lor Moldovenii se poartă bine. Sunt plini de râvnă și au multă dragoste pentru biserică, fiind printre cei din tîi la sfintele slujbe.

Familii cari i-au primit sunt pe deplin mulțumite și poate multe din ele nu se vor mai despărți niciodată de micuții moldoveni. Preoțimea noastră cercetează săptămânal pe copilași și se interesează îndepărate de ei.

REFERENT

Comunicat

Incepând cu data de 1 Aprilie 1947, pentru toate certificatele și adeverințele oficiale eliberate de Consiliul nostru arhiepiscopesc se va percepe o taxă de 10.000 lei pentru fondul „Taxelor de administrare”. Sibiu, din ședința bisericăscă dela 1 Aprilie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Aprilie 1947

1. În fiecare zi dimineața la ora 6^{1/2} Utrenie. Mercuri și Vineri la ora 9 Sfânta Liturghie înainte sfîntită. În fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie, „Acatistul Maicii Domnului”.

2. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8^{1/2} Utrenie, în continuare la ora 9^{1/2} Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Ilie Micu.

4. Dumineca Florilor în 6 Aprilie 1947 servește P. S. Arhiepiscop Teodor înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Predică: cons. Gheorghe Secaș.

În săptămâna paștilor, începând cu Dumineca Florilor, în fiecare seară la ora 6^{1/2} Denie. Înainte de masă la ora 8, Luni, Marți și Miercuri, liturghia înainte sfîntită. Joi, liturghia Sf. Vasile cel Mare, Sfîntirea Paștilor și Taina Sf. Maslu. Seara la 6^{1/2}, slujba paștilor Domnului cu cele 12 evanghelii. Predică: prof. Zosim Oancea. Vinerea Paștilor la ora 8 dimineața Ceasurile Domnești. După masă la ora 4, așezarea Domnului în mormânt. Seara la ora 6^{1/2}, Privegherea la mormântul Domnului. Predică: cons. Gheorghe Secaș. Sămbătă dimineața la ora 8, Vecernia Sf. Paști cu liturghia Sf. Vasile

4. Dumineca Sf. Paști, în 13 Aprilie 1947, la ora 4, slujba Invierii. Servește și predică I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat fiind de un mare sobor de preoți și diaconi. Impărțirea Sf. Paști

L. ora 9^{1/2} Liturghia Sf. Paști, ser-

vește din nou I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat tot de un mare sobor de preoți și diaconi. Predică: I. P. Sf. Mitropolit. După masă la ora 4 Vecernia Sf. Paști.

5. Luni în 14 Aprilie 1947, a doua zi de Sf. Paști, servește și predică P. S. Sa Arhiepiscop Teodor, înconjurat fiind de un mare sobor de preoți și diaconi.

6. Marți în 15 Aprilie 1947, a treia zi de Paști, servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaș, Alexandru Popa, Nicodim Belea, duhovnic și insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu și Iosif Bolog. — Predică: prot. Mihail Neagu.

7. Dumineca Tomii, în 20 Aprilie 1947, servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu, Gheorghe Secaș, Alexandru Popa și prot. Mih. Neagu; diaconii: Dr. Grigorie T. Macu și Vasile Gârbu. — Predică: prof. Dr. Grigorie T. Marcu.

8. Mercuri în 23 Aprilie 1947, la sfîntul și marele mucenic Gheorghe, servesc: Cons. Gheorghe Secaș, prof. Dr. Teodor Bodogae și prot. Mihail Neagu; diaconii: Dr. Nic. Mladin și Iosif Bolog. — Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu.

9. Dumineca în 29 Aprilie 1947, servesc: Prot. Mihail Neagu, insp. prof. Dumitru Călugăr și Zosim Oancea; diaconii: Anatolie Scurtu și Iosif Bolog. — Predică: prot. Mihail Neagu.

Nr 3717/1947

(20) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului Avrig, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă de protopop dela Stat.
2. Chiria pentru locuința protopopului va fi plătită de parohie, până la transformarea școlii confesionale în casă parohială.
3. Sesiune parohială 2 jugăre pământ.
4. Venitele stolare uzitate în parohia Avrig I.
5. Diurnele convenite dela vizitațiile în parohii.

Cel ales și instituit, pe lângă îndeplinirea obligațiilor de protopop, va predica în Dumineci și sărbători și va inspecta învățământul religios în școlile primare din parohiile protopopiatului Avrig.

Cererile de candidare și concurs, însoțite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința secției plenare a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947.

(13) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de protopop al protopopiatului Sfântul Gheorghe, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă dela Stat.
2. Diurnele convenite la vizitațiile în parohiile din protopopiat.
3. Locuință în casele protopopești constituite din 6 camere și bucătărie.
4. Sesiune protopopească 30 jugăre pământ arabil și de cosit pe hotarul comunei Aninoasa.
5. Venitele stolare dela parohia protopopească-Sf. Gheorghe I.

Indatoriri:

Cel ales și instituit protopop-paroh, pe lângă îndeplinirea atribuțiilor protopopești, va conduce și Oficiul parohial din Sf. Gheorghe, va

predica, va catehiza în Sf. Gheorghe, până când se va întregi și parohia a doua și va inspecta învățământul religios din parohiile protopopiatului.

Cererile de candidare și concurs, însoțite de actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947.

(14) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului Agnita, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă de protopop dela Stat.
2. Locuință în casa protopopească.
3. Sesiune parohială de 18^{1/2} jugăre, arătură, fânaș și pășune.
4. Diurnele convenite dela vizitațiile în parohii.
5. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Agnita I.

Indatoriri:

Cel ales și instituit pe lângă îndeplinirea obligațiilor de protopop, va predica în Dumineci și sărbători și va inspecta învățământul religios în școlile primare din parohiile protopopiatului Agnita.

Cererile de candidare și concurs, însoțite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2816/1947.

Concurs

La Concursul publicat în Nr. 1—2/1947 al Telegrafului Român, pentru parohia vacantă Cărpeneș din prot. Brașovului, nu s'au prezentat candidați îndreptățiți pentru a putea fi aleși de credincioși.

În urma acestei împrejurări publicăm un nou Concurs pentru întregirea parohiei vacante Cărpeneș, tot cu termen de 30 zile însă cu numire din partea Consiliului nostru arhiepiscopesc.

Doritorii de a fi numiți, vor trimite cererile cu actele necesare la Consiliul nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința secției bisericăști a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 18 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 83/1947.

(15) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Peștera, protopopiatul Băița, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială în natură, compusă din 2 camere și 1 bucătărie.
3. Folosirea cimitirului — iarbă și fructe — în suprafața de 1 jugăr.
4. Sesiune parohială 2 jug. arător.
5. Una soartă de lemne anual din pădurea parohiei, aprobată de Ocolul silvic.
6. Câte un ddal porumb sfărmit dela circa 80—90 familii, ori echivalentul în bani dela ceie nu au cereale.

Pe lângă îndatoririle generale cel ales va face gratuit catehizația în școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhiepiscopescă de candidare, se vor trimite în termen, Oficiului protopopesc ortodox român din Băița.

Concurenții se vor prezenta în parohie pentru a servi, predica și a face cunoștință cu poporul, cu prealabila încuviințare a Oficiului nostru protopopesc.

Băița, la 12 Martie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Băița în înțelegere cu Cons. paroh. din Peștera.

Dumitru Secărea

protopop.

Nr. 211/1947.

(7) 2—3

Concurs

În conformitate cu ordinul Preavenabilului Cons. arhiepiscop. Nr. 13554/1946, publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II Fundata I Bran, protopopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Taxele stolare obicinuie în parohiile din protop. Bran.
3. Sesiune parohială 19,125 jug. pădure în Preduș.

Indatoriri: 1. Cel ales va predica regulat în Dumineci și sărbători și va catehiza elevii și elevetele școlii primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăților parohiale, culturale și religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Șaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei și Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de candidare dela P. Ven. Consiliu arhiep., se vor înainta în termen Oficiului protop. Bran-Zărnești, jud. Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în Dumineca și sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a liturghisi și a face cunoștință cu poporul.

Zărnești, 1 Februarie 1947.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 66/1947.

(16) 1—1

Publicațiune de licitație

În ziua de 20 Aprilie 1947, ora 16 p. m. se va ține în cancelaria Of. parohial ortodox român, în Brașovul-vechiu, str. Biserica Română Nr. 35, licitație publică cu oferte închise pentru darea în întreprindere a lucrărilor de pictură, la biserică „Sf. Adormiri” din Brașovul-vechiu.

Caietul de sarcini-deviz și condițiunile se pot vedea în Cancelaria oficiului parohial ort. rom. Brașovul-vechiu, unde se dau zilnic informațiuni.

Brașov, la 20 Martie 1947.

Oficiul parohial ort. român
Preot Ioan Comșa

(19) 1—1

Publicațiune de licitație

Parohia ortodoxă română Petrița-Brad, din întrepriză lucrările de renovare pe din afară a edificiilor bisericii și casei parohiale. Devizul și caietul de sarcini se află la Oficiul parohial.

Termin: 10 zile dela apariție.

Petrița-Brad, la 24 Martie 1947.

Preot Coriolan Drăgan, paroh.

Citiți și recomandați
în cercurile D-Vestre

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericăscă - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:

Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacția și Administrația:

Academia teologică „Andreiană”

SIBIU, str. Mitropoliei 24-28